Sagt efter slalom-SM

HEDJERSON, dagens svenske mästare: — Är storbelåten. Har tränat intensivt senaste tiden i Storlien och dagligen åkt med Selånger. Vi ha ofta tagit tid, och det har endast skilt tiondelar mellan oss. Jag var lika säker som Selånger på att göra en god åkning denna gång. Banan var bra och anordningarna finfina.

INGA SÖDERBAUM, svensk mästarinna: — Min första stora tävling. Har åkt omkring halvannan månad i vinter i Härjedalen, Bydalen och andra platser. Började på allvar med utförsåkning i januari 1936, då jag gick i en kurs för Rimfors. Är från Ludvika, men har bott i Stockholm sedan 1929. Går f. n. som elev på Arvidsons gymnastiska institut. Nu kan man gå in på allvar för sporten.

SIXTUS JANSON: — En utomordentlig tävling med storartade arrangemang och god sport. Också spännande . . . Har själv i alla tider beundrat slalomsporten. Nu vet jag att slalomåkarna rekryteras från andra håll än de traditionella och att alltså detta nya läger av vårt folk vinnes för skidsporten, vilket naturligtvis måste hälsas med största tillfredsställelse. Hoppas nästa SM i slalom ordnas med om möjligt ännu större framgång än den som vi i dag varit vittnen till.

GENERAL HOLMQUIST: — Det gick så bra som vi alla i Östersund hoppats på. Hedjerson fick kämpa för segern, just som det skall vara i idrott. Jag är förvissad om att slalomsporten skall föra svensk skidsport ytterligare många steg framåt, och är glad över den förståelse som vi fått röna från Skidförbundet för dessa SM. Men damklassen måste vi få starkare, ty slalom är den bästa skidsportgren som finns för kvinnor.

SELÅNGER-ERIKSSON: — Egentligen en lätt bana. Tog det försiktigt i andra åket, men fint glid hade jag. En stor tävling och en framstöt för slalomsporten.

HANS HANSSON, Åre: — Gick för försiktigt i första åket. Trodde i alla fall ej att jag skulle vinna. Är belåten med lagsegern för Åre. Hoppas få komma utomlands. Dagens bana mycket bra.

ÖVERSTELOJTNANT LIVIJN, ordförande i slalomkommittén: — Är verkligen glad över att tävlingen gick så flott. Allt fungerade utmärkt.

OLLE RIMFORS: — Nu ha vi i alla fall visat att vi även i Sverige ha möjlighet att hålla SM i slalom med utbyte både för tävlande och publik. Vi ha genom de hittills i landet hållna tävlingarna nu nått fram till en form för deras organisation som är bra, och som gör att det nu är ganska klart i vilken riktning vi böra arbeta vidare för slalomåkningens popularisering.

*

Hasse Hedjerson fullföljde familjens stolta traditioner, ty pappa Hedjerson var vår förste svenske längdlöpningsmästare. Det var år 1910, och distansen var 30 km.

*

Vid den högtidliga prisutdelningen på Rådhusplanen på söndagseftermiddagen delades mästerskapsstecken och pokalerna ut av landshövding Munck af Rosenschöld. General Holmquist talade kärnfullt till de 2.000 personerna, och militärmusikkåren och strålande solskensväder gåvo ytterligare färg åt högtidligheten.

*

Inkomsterna från slalomtävlingen uppgå till minst 3.000 kr. Det blir en god slant över åt organisationskommittén för kommande Östersundsspel.

Hedjerson 1/10 sek. före "Selånger"

i rekordhårt slalom-SM.

3/10 skilde tre bästa, Åre bästa lag.

Även damseger för Djurgården.

— FRÅN DAGENS NYHETERS UTSÄNDE MEDARBETARE. —

ÖSTERSUND, söndag.

5.000 åskådare närvoro i dag då ett nytt vackert blad skrevs i svensk skidsports historia. Den första svenska mästerskapstävlingen i slalom blev från början till slut en stor framgång. Östersund — d. v. s. arrangörerna — kunde ej med större heder ha skilt sig från sina uppgifter, och vad som är ännu viktigare: de 50 tävlande svarade för att det sportsliga utbytet av dagen blev fullgott. Därtill kom att vädrets makter behagade göra sitt bästa till den stora succésen.

Sveriges förste mästare i slalom heter Harald Hedjerson, Djurgårdens IF, och vår första mästarinna bär namnet Inga Söderbaum, likaledes DIF. Gamla anrika Djurgården kunde alltså inregistrera en stor dubbeltriumf. Svenska mästare i lag blevo Hans Hansson, Einar Hansson och Anders Rohlén från Åre slalomklubb. Tävlingen kunde knappast ha blivit mer spännande. Efter första omgångens åkning skilde mellan de tre bästa — Hedjerson, Selånger-Eriksson och Hansson — endast 7/10 sek., och i sluttid hannade de futtiga 1/10 sek. från varandra. Publiken hölls därigenom i verklig mästerskapsspänning.

Arrangörerna hade hoppats så här: kyla natten före tävlingsdagen, under tävlingen vindstilla, lätt molnbeslöjad himmel under första omgången, mot slutet sol. Exakt så blev det också. Därför voro de yttre förhållandena perfekta, åskådarna trivdes gott och stannade troget kvar till slutet.

Den som i detta sammanhang måste ges en ärlig eloge är dagens tävlingsledare, kapten Olle Rimfors. Hans anordningar voro i detalj förstklassiga. Ingenting klickade. Avspärrningsanordningar, vakthållning på och utanför banan, rapportsystem, högtalare, tidtagning, allt gick oljat. Det fanns aldrig någon longör, man satte i gång på utsatt tid, och de 86 åkningarna avverkades på 2 timmar.

Rimfors och hans stora stab av medhjälpare från I. 5 kunde med lugnt samvete se tillbaka på en arrangörsfulltträff.

Banan bedrog.

I den 420 m. långa backen hade banläggaren, Rimfors, prickat ut 27 flaggportar. Övre delen i skogen var ej på något sätt märkvärdig, endast litet guppig, men i mitten gav en s. k. böjd korridor fart ut i en nära 40-gradig sluttning, där tre vertikalt ställda portar med trång slutport utgjorde stötestenen tillsammans med det omedelbart därpå följande kraftiga motlutet, i vars mitt en tvärställd port var placerad. Det var här som loppet avgjordes. De som vågade gå med hög ingångsfart i den s. k. långa vertikalen och sedan med god framvikt klara motlutet kunde känna sig lugna för goda tider.

I slutet hade banläggaren gjort ett rejält stup, så man flög i väg 10 meter — om man behandlade stupet dumt. Detta med stupet har signaturen aldrig hörtalas om förut i internationella tävlingar, varför Rimfors torde vara den förste i slalomhistorien som lagt in ett backstup i en slalom. Men detaljen var både bra och rolig. En god slalomåkare skall naturligtvis kunna klara ett litet stup och segla några meter genom luften. Praktiskt taget alla — även damerna — åkte också rätt vid denna punkt.

När man gick uppför banan verkade den vara mycket svår, men efter första åket visade det sig att man trott för mycket om besvärligheterna. Det var därför många som ej vågade satsa ordentligt i första omgången.

Med den begränsade snötillgången hade sluttningen utnyttjats så gott sig göra lät. Alla som vi frågade voro nöjda med utprickningen.

Solig rekordpublik.

Redan en timme före starten ringlade en lång, svart kö av människor fram över Storsjöisen upp till backen, och kl. 13, när tävlingen började, voro omkring 5.000 åskådare samlade, vilket betyder nytt rekord för slalom. Ett rekord som för övrigt står sig gott vid sidan av publiksiffrorna från längdlöpnings-SM och andra större tävlingar i vinter.

Folket såg ut att trivas. Man hade också mycket att se på förutom de tävlande själva: den mest förtjusande utsikt över stad, sjö och skog, 22 blågula flaggor på resliga stänger runt backen, 54 röda och blå flaggor som markerade tävlingsträckan och till slut en härlig sol.

Värdig mästarinna.

Tyvärr tävlade endast tre damer om mästartiteln. Med all aktning för deras prestationer beklagade man dock att några av våra bästa måste stå utanför som åskådare, enär de föllo för åldersgränsen nedåt.

Efter första omgången ledde Britta Thomasson från Åre med Söderbaum hela 14,6 sek. efter. Men båda dessa och segertippade Stina Kindberg voro på tok för nervösa för att kunna åka i klass med sig själva. Detta lyckades i någon mån i andra omgången, och speciellt för Söderbaum, som i god stil åkte ned på tiden 56,2. Eftersom Areflickan missade och Kindberg efter första omgången knappast var att räkna med, så blev Inga Söderbaum från Djurgården vår första svenska mästarinna. Hon var utan tvekan värd segern. Hennes andra åk var nämligen i klass med många av herrarnas.

Hårt mellan "de tre stora".

Vi — och väl de flesta med oss — hölle våra slantar på endera av "Selånger" eller Hans Hansson från Åre. Men "Hasse" Hedjerson hade sin stora dag och knep mästerskapet från sina farliga konkurrenter.

Efter första omgången var ställningen: Selånger-Eriksson 42,1, Hansson 42,6 och Hedjerson 42,8. Närmast därefter, men på respektabelt avstånd, kom Frösöpojken Rune Persson med tiden 45,0, 2/10 före Östersundaren Ulf Smith.

"Selånger" gjorde inget misstag, men kunde nog ha gått in en aning hårdare i branten. Hedjerson var ett par gånger på håret att köra fast med ena skidan, men klarade sig. Eftersom han dock låg endast trea i tid, var det knappast någon som vågade hålla på honom före Selånger-Eriksson och Hansson.

"Hedjers" fullträff.

Det var faktiskt otäckt spännande när andra omgången började. Vem skulle bli den förste mästaren?

När 17 Hedjerson kom först av "de tre stora". Vi ha aldrig tidigare sett "Hasse" göra en så god åkning. Han satsade för allt vad han var värd in i branten, på pressläktaren höllo vi andan av spänning, men Djurgårdaren klarade vertikalen trots den enorma fräckheten vid ingången i den. I motlutet hade han en liten tendens till miss, men han revanscherade sig själv i den därpå följande porten, i vilken han ökade farten med ett flott ytterskär. Tiden blev dagens snabbaste: 41,1.

Det var tydligt att hans båda huvudkonkurrenter måste släppa på ordentligt för att komma före i sammanlagd tid. "Hasse" stod vid målet och var nervös.

"Selånger" tog inga risker som Hedjerson. Han bromsade in just för mycket för att få stryka på foten med en 1/10 sekund i sluttid.

Areborna hejade vilt på Hansson, men den smidige och duktige pojken åkte för hårt på kanterna, vilket bromsade upp. Men mycket var det ej hans tid blev 41,6 mot "Selånger" 41,9, d. v. s. 2/10 långsammare än den senare efter de båda åkningarna. Jämnare kan man ej begära.

De tre bästas tider blevo: 83,9, 84,0 och 84,2 sek. Mästaren kom att heta Hedjerson — värd titeln, ty han offrade sig i andra omgången, vågade och vann. Bra gjort av "Hasse", som trots allt är handikapad av sin svaga stil.

Åre knappt före ÖSK.

Även lagtävlingen blev spännande. Arepojkarna fingo sammanlagt 267 sek., men Östersundarna hade endast 5,1 sek. långsammare tid på tre man efter sex åkningar. Jämnt!

Mästarlaget ha vi redan nämnt. Tvåorna heta Ulf Smith, Th. Svärdfeldt och Nils Westman, av vilka Smith får en specialhonnör för sin goda fjärdeplacering trots att han ligger mitt uppe i studentskrivningarna.

Frösöborna blevo trea i lag genom Rune Persson, Åke Jonsson och Olle Ström, av vilka den förstnämnde belade en hedrande femte plats individuelt.

Tävlingen tog två timmar. Den förlöpte utan tillstymmelse till olycksfall. Det var sol ute och sol i varje slalomsinne när vi lämnade platsen för dagens skidstrid.

Sigge.

HASSE HEDJERSON, Djurgården, (till vänster) gratuleras till mästerskapet av svåraste konkurrenten, Selånger-Eriksson.

Resultat:

HERRAR:

1) Harald Hedjerson, Djurgårdens IF, 42,8 + 41,1 = 83,9 sek.
2) Sven Eriksson, Selånger, 42,1 + 41,9 = 84,0.
3) Hans Hansson, Åre, 42,6 + 41,6 = 84,2.
4) Ulf Smith, Östersund, 88,5.
5) Rune Persson, Frösö IF, 89,1.
6) Einar Hansson, Åre, 90,1.
7) Åke Jonsson, Frösö IF, 91,5.
8) Th. Svärdfäldt, Östersund, 91,6.
9) Nils Wallner, Selånger, 91,9.
10) Nils Westman, Östersund, 92.
11) Anders Rohlén, Åre, 92,7.
12) Gunnar Pettersson, Storlien, 92,7.
13) Gunnar Engman, Östersund, 93,4.
14) Olle Ström, Frösö IF, 93,4.
15) Bertil Persson, Östersund, 93,7.

DAMER:

1) Inga Söderbaum, Djurgårdens IF, 89,3 + 56,2 = 145,5 sek.
2) Britta Thomasson, Åre, 74,7 + 91,3 = 166.
3) Stina Kindberg, Östersund, 120 + 80,3 = 200,3.

LAGTÄVLING:

1) Åre slalomklubb 267 sek., 2) Östersunds skidlöparklubb 272,1, 3) Frösö idrottsförening.

Glaumann bäst i slalomepilog.

Säsongens sista slalomtävlingar arrangerades på söndagen av Djurgårdens IF i Saltsjöbadens slalombacke. De bästa resultaten blevo:

Ungdomsklass: 1) Kurt Awerstedt 1.47,7, 2) Arne Awerstedt 2.01,2.

Damer: 1) Ingrid Öhlund 1.26,3, 2) Brita Nordenskiöld 1.35,0, 3) Maud Varenius 1.46,9, 4) Kristina af Geijerstam 1.56,6.

Herrar, seniorer: 1) Rolf Glaumann 1.01,6, 2) Jan Möller 1.02,0, 3) Stig Tiedeman 1.03,9, 4) Sten Jonsson 1.07,1, 5) Jesper Falkman 1.08,0, 6) Sixten Eck 1.08,6, 7) Carl-Erik Odelberg 1.09,2, 8) Sigvard Olsson 1.10,2, 9) S. Englesson 1.12,0, 10) Gunnar Eklund 1.12,5.

— Bellevue: kl. 20, Johannes brandstat. gymn., led. kapten Stenulf. kl. 20.45 idrgymn., led. Ström. Revyn lörd. o. sönd. Odeonteatern.

— IK Göta: damsekt. gymn. Flicklärov. Sveapl. kl. 21, Gymnastikuppv. d. 7. Arvidssons inst. Odeng. 1, kl. 19.30. Entré 1: —. Klubbaft. d. 8, Regeringsg. 26.

Ny storbacke i Östersund.

Från Dagens Nyheters utsände medarbetare.

ÖSTERSUND, söndag.

I Östersund arbetas det allvarligt för att få staden till den naturligaste platsen för internationella stortävlingar på skidor i Sverige. Man har bl. a. för avsikt att anlägga en ny storbacke på Frösön, som naturligtvis skall uppfylla de högsta anspråk. Backen skall ej som Alpbacken sluta ute på isen, utan man har funnit en plats där man kan förbli på torra land. När sedan staden får sitt nya turisthotell, till vilket ritningar finnas och plats är utsedd, är man mogen att ordna vilka storevenemang som hälst på skidor.

— Järla IF: Löpträn. i Järla skola, dusch, avg. 25 öre, kl. 18.30.

— Norrmalms SK: trän.-prom., samling Ostermalms kl. 18.30, medl. handd.

vero på söndagen anordnade i Rundvikverken. Resultaten blevo:

30 km.: 1) Hj. Bergström, Sandvik, 2.15,34, 2) T. Pallin, Kramfors, 2.22,49, 3) Lars Th. Jonsson, Strömsund, 2.23,40.

15 km. (junjorer): 1) Rj. Engtjom, Örnsköldvik, 1.00,11.

Forts. å sidan åtorton.

BENEDICTINE
MUNK-LIKÖR

VÅR KUNDKRETS VIDGAS STÄNDIGT...

Östa Larsson cyklar så gott som varje dag till och från skolan; dessutom ofta på fritiden — han kan helt enkelt inte undvara den

...han behövde ej önska sig just Nordstjernan ty hans far visste sedan gammalt vad den cykeln går för...

NORDSTJERNAN 1937
Nordstjernan vid cykelköp
Utställning: KUNGSGATAN 12.
Detaljförsäljning: SÖT SKÅNEGATAN 44.
WIKLUNDS